

976

Lasse Månsson fra Skaane

En Fortælling i 6 Akter

fra Svenskekrigens Tid af

P. FR. RIST

Iscenesat af **A. W. Sandberg**

Optaget af **Nordisk Films Co.**

1846

Lasse Månsson fra Skaane.

DET er i det for Danmark saa ulykkelige Aar 1658. Svenske-kongen Karl X Gustaf har bemægtiget sig store Dele af Landet og udført det Vovestykke, som Krigshistorien ikke kender Magen til, og som bestemmer Nordens Skæbne for lange Tider — at gaa med hele sit Rytteri over de tillagte Sunde og Bælter . . .

I den lille Landsby Gaabense paa Falster, hvor vor Fortælling begynder, er Freden vel endnu til Huse, og Varmen og Hyggen indendørs holder for en Stund de ængstelige Tanker borte. Men snart brydes Idyllen, der kommer Bud om, at Fjenden er paa Vej over Isen, og allerede et Par Timer efter holder Fortroppen — et Hundred Mand af et smaalandsk Dragon-Regiment — sit gungrende Indtog i Byen og besætter den. Forinden har Bønderne dog faaet Tid til at bringe deres Børn og de unge Piger i Skjul paa Lofter og Høstænger og til at grave Arvegodset og Pengene ned — og maa saa iøvrigt finde sig i, at Soldaterne molesterer deres Stuer og plyndrer deres Forraadskamre . . . Snart fejrer Ilden overalt bragende Orgier — der slagtes ved den gamle Brønd, og Soldaterne giver sig næppe Tid til at stege de mægtige Kødstykker over de flammende Baal — saa udhungrede er de efter deres lange, eventyrlige Ridt over Havet.

Personerne:

Ole Hassel	Frederik Jacobsen
Hans Kone	Marie Dinesen
Anne } deres Børn {	Olga d'Org
Lille Helle }	Martin Herzberg
Smeden	Emil Helsengreen
Korporal Pintz	Peter Nielsen
Lasse Månsson	Poul Reumert

I Ole Hassels store Fæstegaard gaar det ogsaa livligt til . . . En Snes Dragoner — med den gridske og lumske Korporal Printz i Spidsen — har kastet sig over den, som Fluor over et Aadsel, og den stolte og værdige Ole Hassel og hans kloge og myndige Kone ser med mørke Miner Svenskerne tømme de fyldte Forraadskamre, Fadebure og Kældere . . . Der er dog en af de fjendtlige Ryttere, som ikke deltager i Bakka-nalet — en saaret, feberhed skaansk Dragon ved Navn Lasse Månsson, og da hans Kammerater tidlig næste Morgen haster bort igen, hidsige efter nye Eventyr og nyt Bytte, lader de ham tilbage. Som den pligtro Soldat, han er, gør han dog et

desperat Forsøg paa at følge efter dem — men netop som Svenskekongen kører ind i Landsbyen, styrter han bevidstløs om paa Landevejen. Paa Kongens Bud bliver nu den Saarede atter bragt ind i Ole Hassels Gaard — og Korporal Printz faar Ordre til at blive paa Stedet som Salvegarde og holde Byfolkene fri for Plyndring.

. . . Paa den Maade gaar det til, at Skaaningen lærer Fæstebondens Datter at kende — den smukke og blomstrende Anne, der under den fjendtlige Indkvartering har holdt sig skjult paa Stænget sammen med sin lille Bror Helle. Hun kommer til at pleje Patienten, men bliver snart noget andet og mere for ham end blot en trofast og omhyggelig Plejerske

. . . Den jættestærke og vilde Krigskar, der som en Jagtfalk er afrettet til at slaas og til intet andet, føler sig svag og ængstelig overfor den frimodige og uskyldige Bondepige — saa dyb og inderlig er den Kærlighed, han fatter til hende . . . For hendes Skyld er han villig til at bringe ethvert Offer, selv det tungeste og største — at bryde sin hellige Fane-Ed. Og den maa han bryde, om han ikke vil, at Anne ikke alene skal betragte ham som sit Lands, men ogsaa som sin egen Fjende. For Skaane hørte jo den Gang til Danmark — Lasse var altsaa en dansk Mand, og saa længe han stod¹ Svenskekongens Sold, tog han Parti med Danmarks Fjender

. . . Han har aldrig tænkt (nøje²) over den Sag tidligere — han har — som hine Tidens Soldater — uden Hensyn til Nationalitet taget Tjeneste, hvor der var mest at tjene ved Sold og Bytte, men saa meget véd han nu, at han ikke vil være Annes Fjende for de allerdyreste Haandpenge, og han lover højtideligt aldrig at ville drage Sværdet mod nogen dansk Mand.

Og det lader næsten til, at han skal faa let ved at holde sit Løfte. Der kommer nemlig det glædelige Budskab, at Freden er sluttet — men omtrent samtidig sker der noget, der brat faar hans lyse Fremtidsdrømme til at svinde: — Korporal Printz

gør sig usynlig efter at have bestjaalet ham for det Guld, der skulde gøre det muligt for ham at skabe sig og sin Elskede et Hjem. Der er kun ét for ham at gøre, at forfølge Slynglen og fratage ham hans ulovlige Bytte — men det er med tungt Hjerte, han drager bort. — — —

Der gaar næsten et Aar, inden Anne ser ham igen, saa lang Tid tager det ham at opspore Korporalen og kræve ham til Regnskab . . . Og inden han er kommen tilbage, er Freden blevet brudt paany, og Fjenden er atter i Landet. — Lasse véd, at det bliver Døden for ham, om han falder i Svensker-nes Hænder nu, da han har brudt sin Fane-Ed, og i Skovens tætteste Tykning bygger han sig derfor en Hytte, hvor han kan holde sig skjult. Og Skæbnen vil, at denne usle Hytte ikke alene skal blive hans Hjem for en Tid, men ogsaa Annes . . . Den fredelige Landsby besættes nemlig igen af fjendtlige Tropper, hvis Ophold lader til at skulle blive af lang Varighed — og for ikke at blive de lystne Soldaters Bytte har den unge Pige kun den ene Udvej: at flygte ud til Lasse og give sig i hans Varetægt.

— — —

For de to jagede og hjemløse Mennesker oprinder nu lyse og lykkelige Dage . . . Dage saa rige og sødmefyldte, at Alverdens Sorg og Landets Vaande ikke naar ud til det fattige Paradis. Selvfølgelig længes Anne undertiden mod Hjemmet og ængstes for sine Kære — og en Aften drister Lasse sig da til at snige sig ind i Ole Hassels Gaard for at skaffe sig Vidende om, hvorledes det staar til. Det lykkes ham kun med Nød og Neppe at naa tilbage til sit Fristed, men han kommer med gode Efterretninger, og for en Stund falder der atter Ro over Anne . . . Snart kommer dog Angsten op i hende igen . . . og Tvivlen om, hvorvidt hun nu ogsaa har handlet rigtigt i at søge ud til ham, hun elsker . . . Hun bliver syg, og Feberen slører hendes Tanker. Saa meget fint og godt er der imidlertid groet op i Lasses — den vilde Landsknægt's —

forrævne Sjæl, at han ydmygt kan bede: „Vorherre i Himlen! Har vi gjort noget forkert, saa gør med mig, hvad du vil, men gør hende karsk og glad!“ . . . Og uden at tøve — uden at ænse den Fare, han udsætter sig selv for, løfter han den syge unge Kvinde, der er hele hans Verden, op i sine Arme og bærer hende hjem . . . hjem til de Kære, hun længes imod . . .

Han undgaar heller ikke at falde i sine Fjenders Hænder, og han spærres inde i Taarnet, der hører til Landsbyens lille Kirke . . . Det lykkes ham ganske vist at flygte, men han faar saa haarde Kampe at bestaa med sine Forfølgere, at han ikke engang har Kræfter til at slæbe sig hen til den skrøbelige Hytte, i hvilken han har levet sine lykkeligste Timer.

Den Nat synes Anne, at nogen kalder hende ved Navn . . . Hun kender den kaldende Stemme, men ikke dens Klang — den lyder, som om han raabte i Vaande og Nød, som et Skrig. Og feberhed staar hun op, svøber noget Tøj om sig — og gaar ud i Natten.

— — —

Da hun ad de kendte, lønlige Stier vandrer ind i Skovens Dyb, véd hun, at hun ikke vil gense sin Elskede i levende Live, og hun føler, at hun ogsaa selv har Døden i sit Hjerte . . . Men hun frygter den ikke, har kun ét Ønske, én Bøn til det naadige Forsyn — at hendes Livslys ikke maa slukkes,

før hun har kastet et sidste Blik paa det Ansigt, hun saa ofte
har kærtegnet — før hun har trykket de Øjne til, i hvilke
hun har læst saa megen Kærlighed . . .

Og hendes Bøn bliver hørt.

Lasse Månsson

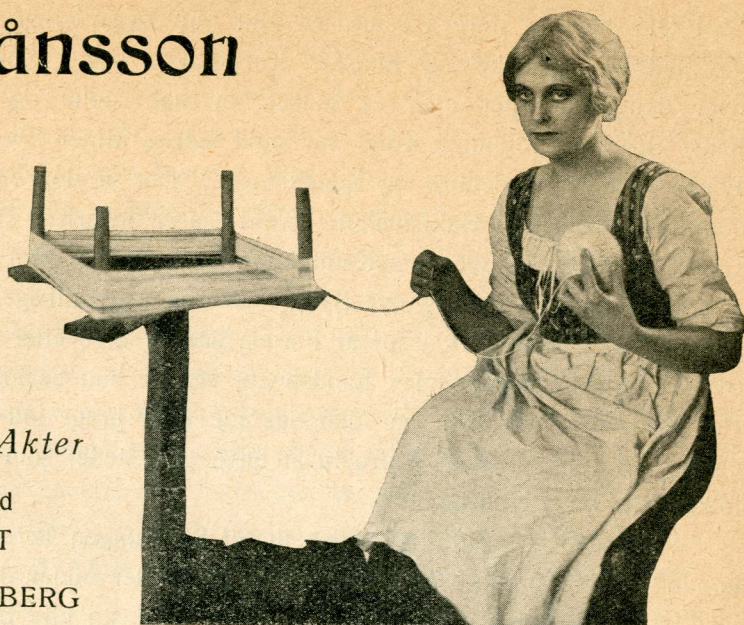
fra Skaane

En Fortælling i 6 Akter

fra Svenskekrigens Tid
af P. FR. RIST

Iscenesat af A. W. SANDBERG

Optaget af NORDISK FILMS Co.

DET er i det for Danmark saa ulykkelige Aar 1658. Svenskekongen Karl X. Gustaf har bemægtiget sig store Dele af Landet og udført det Vovestykke, som Krigshistorien ikke kender Magen til, og som bestemmer Nordens Skæbne for lange Tider, — at gaa med hele sit Rytteri over de tillagte Sunde og Bælter . . .

I den lille Landsby Gaabense paa Falster, hvor vor Fortælling begynder, er Freden vel endnu til Huse, og Varmen og Hyggen indendørs holder for en Stund de ængstelige Tanker borte. Men snart brydes Idyllen, der kommer Bud om, at Fjenden er paa Vej over Isen, og allerede et Par Timer efter holder Fortroppen — et Hundred Mand af et smaalandsk Dragonregiment, sit gungrende Indtog i Byen og besætter den. Forinden har Bønderne dog faaet Tid til at bringe deres Børn og de unge Piger i Skjul paa Lofter og Høstænger og til at grave Arvegodset og Pengene ned — og maa saa iøvrigt finde sig i, at Soldaterne molesterer deres Stuer og plyndrer deres Forraadskamre . . . Snart fejrer Ilden overalt bragende Orgier, — der slagtes ved den gamle Brønd, og Soldaterne giver sig næppe Tid til at stege de mægtige Kødstykker over de flammende Baal, — saa udhungrede er de efter deres lange, eventyrlige Ridt over Havet.

Ole Hassel	Frederik Jacobsen	
Hans Kone	Marie Dinesen	
Anne	} deres Børn {	Olga d'Org
Lille Helle		Martin Herzberg
Smeden	Emil Helsingreen	
Korporal Pintz	Peter Nielsen	
Lasse Månsson	Poul Reumert	

I Ole Hassels store Fæstegaard gaar det ogsaa livligt til . . . En Snes Dragoner — med den gridske og lumske Korporal Printz i Spidsen — har kastet sig over den som Fluor over et Aadsel, og den stolte og værdige Ole Hassel og hans kloge og myndige Kone ser med mørke Miner Svenskerne tømme de fyldte Forraadskamre, Fadebure og Kældere . . . Der er dog en af de fjendtlige Ryttere, som ikke deltager i Bakkanalet, — en saaret, feberhed skaansk Dragon ved Navn Lasse Månsson, og da hans Kammerater tidlig næste Morgen haster bort igen, hid-sige efter nye Eventyr og nyt Bytte, lader de ham tilbage. Som den pligtro Soldat, han er, gør han dog et desperat Forsøg paa at følge efter dem, — men netop som Svenskekongen kører ind i Landsbyen, styrter han bevidstløs om paa Landevejen. Paa Kongens Bud bliver nu den Saarede atter bragt ind i Ole Hassels Gaard, — og Korporal Printz faar Ordre til at blive paa Stedet som Salvegarde og holde Byfolkene fri for Plyndring.

. . . Paa den Maade gaar det til, at Skaaningen lærer Fæstebondens Datter at kende, — den smukke og blomstrende Anne, der under den fjendtlige Indkvartering har holdt sig skjult paa Stænget sammen med sin lille Bror Helle. Hun kommer til at pleje Patienten men bliver snart noget andet og mere for ham end blot en trofast og omhyggelig Plejerske . . . Den jættestærke og vilde Krigskar, der som en Jagtfalk er afrettet til at slaas og til intet andet, føler sig svag og ængstelig overfor den frimodige og uskyldige Bondepige, — saa dyb og inderlig er den Kærlighed, han fatter til hende . . . For hendes Skyld er han villig til at bringe ethvert Offer, selv det tungeste og største, — at bryde sin hellige Fane-Ed. Og den maa han bryde, om han ikke vil, at Anne ikke alene skal betragte ham som sit Lands, men ogsaa som sin egen Fjende. For Skaane hørte jo den Gang til Danmark, — Lasse var altsaa en dansk Mand, og saa længe han stod i Svenskekongens Sold, tog han Parti med Danmarks Fjender . . . Han har aldrig tænkt nøje over den Sag tidligere, — han har — som hine Tidens Soldater — uden Hensyn til Nationalitet taget Tjeneste, hvor der var mest at tjene ved Sold og Bytte, men saa meget ved han nu, at han ikke vil være Annes Fjende for de alldyrreste Haandpenge, og han lover højtidelig aldrig at ville drage Sværdet mod nogen dansk Mand.

Og det lader næsten til, at han skal faa let ved at holde sit Løfte. Der kommer nemlig det glædelige Budskab, at Freden er sluttet, — men omtrent samtidig sker der dog noget, der brat faar hans lyse Fremtidsdrømme til at svinde: — Korporal Printz gør sig usynlig efter at have bestjaalet ham for det Guld, der skulde gøre det muligt for ham at skabe sig og sin Elskede et Hjem. Der er kun eet for ham at gøre, at forfølge Slynglen og fratage ham hans ulovlige Bytte, — men det er med tungt Hjerter, han drager bort. — — —

Der gaar næsten et Aar, inden Anne ser ham igen, saa lang Tid tager det ham at opspore Korporalen og kræve ham til Regnskab . . . Og inden han er kommen tilbage, er Freden blevet brudt paany, og Fjenden er atter i Landet. — Lasse ved,

at det bliver Døden for ham, om han falder i Svenskernes Hænder nu, da han har brudt sin Fane-Ed, og i Skovens tætteste Tykning bygger han sig derfor en Hytte, hvor han kan holde sig skjult. Og Skæbnen vil, at denne usle Hytte ikke alene skal blive hans Hjem for en Tid, men ogsaa Annes . . . Den fredelige Landsby besættes nemlig igen af fjendtlige Tropper, hvis Ophold lader til at skulde blive af lang Varighed, — og for ikke at blive de lystne Soldaters Bytte har den unge Pige kun den ene Udvej, at flygte ud til Lasse og give sig i hans Varetægt. — — —

For de to jagede og hjemløse Mennesker oprinder nu lyse og lykkelige Dage . . . Dage, saa rige og sødmefyldte, at Alverdens Sorg og Landets Vaande ikke naar ud til det fattige Paradis. Selvfølgelig længes Anne undertiden mod Hjemmet og ængstes for sine Kære, — og en Aften drister Lasse sig da til at snige sig ind i Ole Hassels Gaard for at skaffe sig Vidende om, hvorledes det staar til. Det lykkes ham kun med Nød og neppe at naa tilbage til sit Fristed, men han kommer med gode Efterretninger, og for en Stund falder der atter Ro over Anne . . . Snart kommer dog Angsten op i hende igen . . . og Tvivlen om, hvorvidt hun nu ogsaa har handlet rigtigt i at søge ud til ham, hun elsker . . . Hun bliver syg, og Feberen slører hendes Tanker. Saa meget fint og godt er der imidlertid groet op i Lasses — den vilde Landsknægts — forrevne Sjæl, at han ydmygt kan bede: „Vorherre i Himlen! Har vi gjort noget forkert, saa gør med mig, hvad vil, men gør hende karsk og glad!“ . . . Og uden at tøve, — uden at ænse den Fare, han udsætter sig selv for, løfter han den syge, unge Kvinde, der er hele hans Verden, op i sine Arme og bærer hende hjem . . . hjem til de kære, hun længes imod. . .

Han undgaar heller ikke at falde i sine Fjenders Hænder, og han spærres inde i Taarnet, der hører til Landsbyens lille Kirke . . . Det lykkes ham ganske vist at flygte, men han faar saa haarde Kampe at bestaa med sine Forfølgere,

at han ikke engang har Kræfter til at slæbe sig hen til den skrøbelige Hytte, i hvilken han har levet sine lykkeligste Timer.

Den Nat synes Anne, at nogen kalder hende ved Navn . . . Hun kender den kaldende Stemme, men ikke dens Klang, — den lyder, som om han raabte i Vaande og Nød, som et Skrig. Og feberhed staar hun op, svøber noget Tøj om sig — og gaar ud i Natten.

— — —
Da hun ad de kendte, lønlige Stier vandrer ind i Skovens Dyb, ved hun, at hun ikke vil gense sin Elskede i levende Live, og hun føler, at hun ogsaa selv har Døden i sit Hjerte . . . Men hun frygter den ikke, har kun eet Ønske, een Bøn til det naadige Forsyn, — at hendes Livslys ikke maa slukkes, før hun har kastet et sidste Blik paa det Ansigt, hun saa ofte har kærtegnet, — før hun har trykket de Øjne til, i hvilke hun har læst saa megen Kærlighed . . .

Og hendes Bøn bliver hørt.

Hasse Månsson

The NORDISK FILMS COMPANY, Ltd.

presents

OLGA DORRE

in

“STRUGGLING HEARTS”

A powerful drama of the Northlands

Hasse Månsson 1921

"STRUGGLING HEARTS"

From the Novel by P. F. RIST

A story of love and hate, set in the picturesque scenery of the Northlands, featuring the charming

OLGA DORRE.

Produced by the
NORDISK FILMS COMPANY, COPENHAGEN,
under the direction of A. W. SANDBERG.

ADVERTISING AIDS.

A splendid range of posters in full colours.
Sets of attractive photos for lobby display.
Beautiful advance announcement slides.
Banners * * Streamers * * Throwaways.

NORDISK FILMS Co., Ltd.,
24, DENMARK STREET,
LONDON, W.C.2.

Telephone: Gerrard 6172. Telegrams: Norfileom, Westcent, London.

NORDISK FILMS ARE "ALWAYS DIFFERENT."

"STRUGGLING HEARTS."

"Struggling Hearts" is a type of film seldom met with in this country. It tells of a people who lived and loved in the Scandinavian countries in the seventeenth century. The ways of these people are new to us; but in the Northlands, which is their home, laughter and tears, love and hate, have always played as great a part in their lives as they have done in the lives of the inhabitants of our own island home ever since time began.

The Principal Players.

Anne	-	-	-	-	-	OLGA DORRE
Eugie, her brother	-	-	-	-	-	Martin Herbert
Johan Prinze, a Swedish Corporal	-	-	-	-	-	Peter Nielsen
The Village Blacksmith	-	-	-	-	-	Emil Helsingreen
Lascon Manson	-	-	-	-	-	Paul Reumert

The Story of the Film.

IN the year 1658, when the Danes and Swedes were at war, there came to the quiet little Danish village of Goebense a company of Swedish Dragoons. In the skirmish, one Lascon Manson was wounded and taken to the house of Hassell, a peace-loving Danish farmer, and his wounds were tended by Anne, Hassell's beautiful daughter.

When the King of the Swedes entered the village he learned that the wounded

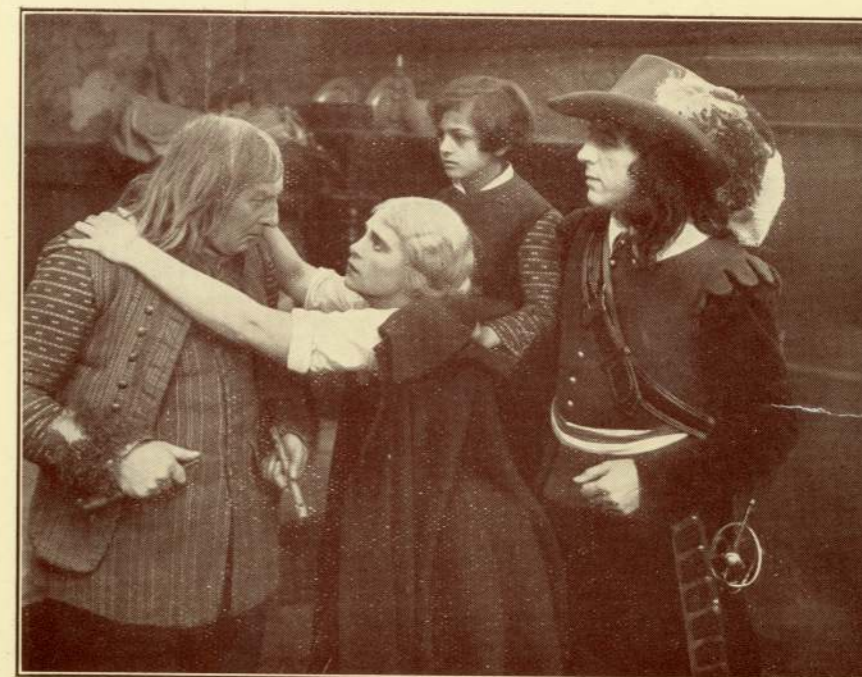
"STRUGGLING HEARTS."

The Story of the Film, continued.

soldier was the same man who saved His Majesty's life some time previously. The King ordered that every care should be given to Lascon and commanded Corporal Johan Prinze to stay in the village and look to his comfort.

Slowly Lascon recovered and soon was brought to the realization that he loved his charming nurse. When he declared his love, Anne told him sadly that as a Swede he was the enemy of her country and therefore must be considered to be her enemy. Lascon, however, told Anne that in reality he was a Dane and joined the Swedish Dragoons before the war in a spirit of adventure. He swore that he would never again draw his sword against a Dane. Lascon found that Anne's father was not adverse to him and in the goodness of his heart offered to pay off the mortgage on the farm of his loved one's parents. Hassell refused to accept the money, but offered to take care of it until such time as the young couple might need it.

Corporal Prinze was greatly attracted by the beauty of Anne and was exceedingly jealous of Lascon. When he saw the money pass from Lascon to Anne's father

"STRUGGLING HEARTS."

The Story of the Film, continued.

he concluded that his rival was handing over the price of the old man's permission to pay court to the girl.

Upon receiving orders to return to Sweden, Lascon was preparing to leave when it was discovered that the money had been stolen from its hiding place in the farmhouse. He learnt that Johan Prinze had left the village at daybreak. Convinced that Prinze was a thief, he set forth in hot pursuit.

It was many months before Anne saw her lover again and in the meantime war had once more broken out between the Danes and Swedes. Lascon, remembering his oath never to draw his sword against a Dane, had decided to go to Anne with his promise unbroken. He tells of his meeting with Johan Prinze, of the terrific fight which ensued and of his belief that the Corporal had been drowned.

Fearing for the safety of his daughter when the attacking Swedes should reach the village, Hassell placed her under the protection of Lascon and urged them forth to a safer part of the country.

“STRUGGLING HEARTS.”

The Story of the Film, continued.

Hoping to gladden the heart of his beloved, Lascon returned one night to the village to obtain for her some of her intimate little treasures from home. To his surprise he discovered that Johan Prinze was still alive. Hidden in a cupboard, he overheard an interview between Anne's father and the bullying Corporal. Remembering Anne's loneliness he refrained from interfering on the old man's behalf. Shooting out the light, he dashed from the farm and made all speed to Anne, only to find her ill with fever.

Lascon decided to dare all and take his dear one home. Upon arriving at the farmhouse, he found the Swedes in occupation. Declaring that Anne was stricken with the plague, he managed to keep the soldiers from her. Having delivered her safely to her parents, he made good his escape from the enemy.

When Anne recovered from her illness she went to her lover, and as peace once more reigned in the land, the young lovers were married and lived happily in their homeland.

BILL MATTER

FOR

“STRUGGLING HEARTS”

A powerful Nordisk drama of the Northlands.

featuring OLGA DORRE.

A “soldier of fortune” he joined the Swedish Army, and when war came he was compelled to fight against his own countrymen, the Danes. He was wounded and lost his heart to his nurse, a beautiful Danish girl. The lover's many trials and ultimate happiness make an absorbing story.

THE STORY IN BRIEF

FOR YOUR PROGRAM.

Lascon Manson, “a soldier of fortune” joined the Swedish Army before the war between Denmark and Sweden. Later he was compelled to fight against his own people. He was badly wounded and nursed back to health by Anne, the beautiful daughter of a Danish farmer. Patient and nurse were mutually attracted, and when the Swedish Corporal, Johan Prinze, cast covetous eyes in the direction of Anne, Lascon realized that the girl needed careful guarding. In protecting her, Lascon risked his life many times, and it was not until peace once again reigned in the land that the young couple could marry.

NORDISK FILMS ARE “ALWAYS DIFFERENT.”

NORDISK FILMS ARE ALWAYS THE BEST.